

A VILÁG MEGMENTŐJE

1. Én nem tudom, mért szeretett úgy minket,
Kit hódoló angyalsereg imád;
S miért akart Ő bűnös tévedőket
Megkeresni, mint pásztor elveszett juhát?
Csak azt tudom: lejött közénk a földre,
Hol jászol ágy volt első otthona,
S hogy kicsiny Názáret ács műhelyén át
Eljött megváltónk, Isten egyszülött Fia.

2. Én nem tudom hogy volt oly nagy türelme
Míg szenvedett, én el nem mondhatom;
S hogy törte szívét kínterheszten össze
A harminchárom éves néma fájdalom?!
Csak azt tudom: tört szíveket meggyógyít,
Mebátorít, ha félelem fog el,
Bűn szolgátságát szabadságra váltja,
Mert itt van Jézus, még velünk Immánuel.

3. Hogy lesznek majd övéi mind a népek,
Hogy veszi át e földön örökét,
Szomját a bölcsnek, bűnösnek ínségét
Hogy váltja üdvre át: előttem még sötét.
De tudom jól: dicsőségben meglátja
Minden szem Őt, mikor aratni jő,
Felragyog fényes napja majd az égen,
És ismerős lesz szerte a világon Ő!

4. Én nem tudom, mint hódol majd előtte
Egész világ, ha minden vész elül?
Milyen dicső öröm lesz, hogyha végre
Szeretettel a szív egész beteljesül?!
Csak azt tudom: az ég is harsonázik,
És karba' zeng a lelkes ember ár!
Az ég a föld is dalolja egymásnak,
Hogy: "A világ Üdvözítője a Király."